

SUCCULENTA

Orgaan van de Nederl. Ver. van Vetplantenverzamelaars.

Secretariaat : G. D. DUURSMA, B 185 HUIZUM bij Leeuwarden.

Herfst.

De Zomer is voorbijgegaan ...

Welk een droeven ondertoon klinkt daar in deze weinige woorden door. Slechts enkele maanden geleden zagen wij de natuur zich ontplooiën onder de schuchtere stralen der Lentezon.

Allengs won alles in kracht en wekte een schijn van altijd durenden groei, al hooger steeg de weelde, bloem en vrucht volgden elkander op, wij zagen de velden verdekt onder het goudgele graan en de vruchtboomen. de takken buigen onder den last van het ooft.

En nu bemerken wij al reeds de eerste sporen van den Herfst, als het begin van het einde.

Als moede vogelen daalden reeds tallooze bladeren van de takken der boomen, de vogels zwijgen en de stralen der zon koesteren al korter en korter de insluimerende aarde.

Het is nu dikwijls al zoo koud in den vroegen ochtend en straks zullen de nevelen en de eerste nachtvorsten komen, dan zal de aftakeling een catastrophie worden en, vrijwel plotseling, alles wat daarbuiten glorie-de tot den grond. toe vernietigen want : de Zomer is voorbijgegaan . . .

Wij hebben in de vroege Lente met liefdevolle blikken den hergroei onzer planten zien aanvangen en hoewel de Zomer niet zoo was als wenschelijk mag heeten, toch hebben ook onze verzamelingen er deugd van gehad en heeft het aan vreugdevolle oogenblikken niet ontbroken, als sommige planten voor het eerst haar bloemen ontplooiden of door vertakking of verderen groei aan schoonheid en interesse gewonnen bleken te hebben.

Nog is de groei niet geeindigd en zouden zelfs nog vele planten in bloei kunnen komen maar : de Zomer is voorbijgegaan.. en wij mogen er thans niet meer op rekenen nog van veel zonneschijn en warmte, in dit jaar te kunnen profiteren, doch moeten nu reeds ernstig rekening houden met den komenden, barren tijd.

De "niet" winterharde Succulenten, welke op het oogenblik nog buiten staan, moeten onvoorwaardelijk naar binnen gehaald worden, de nachten zijn reeds te koud voor verder verblijf in de buitenlucht.

Kan men er in den tuin een glasbedekking over- en omheen brengen dan mogen zij nog tot het oogenblik dat fel tere nachtvorsten invallen daar blijven; zij zullen dan wat meer afgehard den Winter tegemoet gaan.

De planten die zonder pot in den vollen grond verblijven, behooren nu onverwijld opgenomen en in potten gebracht te worden, kunnen wij dezen na het oppotten nog eenigen tijd buiten onder glas brengen, dan zullen zij daardoor zeer daadwerkelijk geholpen worden.

Al wat in grooter of kleiner kassen staat kan vooralsnog onaange-roerd blijven, alleen wijzigen wij de giet-methoden in zooverre, dat wij

van af heden spaarzamer en, liefst 's morgens, water geven en wel op de aarde omdat het bespuiten der planten zelve nu wat gevaarlijk begint te worden.

Zijn er ruiten stuk in de kas dan vernieuwen wij die nu, kieren maken wij dicht met stopverf opdat, als hagel en sneeuw beginnen te vallen, het ijzige smeltwater niet op de planten zal vloeien, want meer dan door koude, meer zelfs dan door lichte vorst hebben wij 's Winters gevaar voor onze planten te duchten van vocht.

Riet- en stroomatten worden eens nagezien en hersteld of vervangen om die, bij de eerste vorstnacht voor direct gebruik gereed te hebben.

Zoogenaamde handkassen, dat zijn draagbare, kleinere, plantenkasjes, inspecteeren wij grondig ; wat stuk is of vermolmd wordt hersteld, de verf wat bijgewerkt zoodat dat allemaal geen beletsel behoeft te vormen als wij die, zoo spoedig het noodig zal blijken, in huis willen plaatsen.

Hebben wij in huis voorzieningen te treffen om onze planten onder te brengen dan is het ook daarvoor nu het juiste oogenblik, stellen wij dit uit en trachten wij het uiterste tijdstip af te wachten, dan kan daar allerlei onaangenaams uit ontstaan.

Uitteraard zullen wij een bepaald vertrek, liefst op het Zuiden, daarvoor bestemmen ; komen dan de planten hals-over-kop naar binnen dan komen zij ordeloos en op en door elkaar in dat vertrek, breken af of worden gekneusd, versperren de ruimte en maken het daardoor vrijwel onmogelijk om alsnog stellages of rekken te timmeren.

Zijn deze laatsten echter van te voren in gereedheid gebracht dan heeft men de potten slechts op de aangewezen plaatsen te brengen en spaart zich zodoende werk, ergernis en verlies.

Het is te hopen en volstrekt niet buitengesloten dat er nog eenigen tijd zonnig weer komen zal, doch wij laten ons daardoor niet verschalken maar doen thans *alles* wat mogelijk is, om de ontvangst onzer planten voor-te bereiden, wat er nog aan warm en zonnig weer komt is slechts toegift want: "*de Zomer is voorbijgegaan*".

's Gravenhage, September 1922.

J. J. VERBEEK WOLTHUYS.

De ziekten der Cactussen en hare bestrijding. (1.)

Dat de voorwerpen uit het plantenrijk in het algemeen, even als die van het dierenrijk, aan verschillende ziekten onderhevig zijn, die, deels uit slechte voeding, deels uit een te veel met hunnen oorspronkelijken aard verschillend klimaat of andere oorzaken ontstaan, is meer dan genoeg bekend. Ook de Cactussen moeten, zoo het schijnt, in deze ziekten rijkelijk deelen en worden zij er eenmaal door aangetast, zoo verliezen zij niet alleen voor een' zekeren tijd hunne krachten, maar de geheele levenswerkzaamheid schijnt alsdan bij deze planten hoe langer hoe meer achteruit te gaan, ja, als niet zeer spoedig hulp wordt aangebracht, eindigt zij in de meeste gevallen met een bijna wissen dood. We zullen dan nu de verschillende ziekte, waaraan de Cactussen in het bijzonder onderhevig zijn, eens een weinig nader beschouwen en tevens zien, welke middelen hier het beste ter genezing kunnen worden aangewend.

In de eerste plaats, en wel als de vreeselijkste ziekte van allen, noemen wij : *de rotting*. Deze ontstaat, wanneer de levenskracht van het cellenweefsel, door prikkelbare middelen, overvloedige vochtigheid, zware koude of andere oorzaken gestoord en zoo in gisting gebracht

wordt. De rotting is plaatselijk of algemeen. De algemeene begint óf aan het onderste gedeelte der plant en gaat zoo voort tot aan den kop der plant; óf zij neemt haren aanvang aan den kop en daalt van daar lot het onderste gedeelte der plant af.

In het eerste geval, als de rotting onder aan de plant begint, moet men den kop voorzichtig, zoo ver mogelijk van het aangestoken gedeelte afsnijden ; is dan het bovenste der plant nog gaaf, zoo als dikwijls het geval is, dan kan men den kop nog redden, door hem als alle Cactus-stekken te behandelen, dat is eerst de wonde goed laten opdrogen alvorens hem in de aarde te steken.

Is integendeel het bovenste gedeelte of de kop der plant door deze ziekte aangetast, dan is zij meestal reddeloos verloren, daar zich alsdan de rotting, tot aan den wortel uitbreidt; is echter het onderste gedeelte nog gaaf en zuiver (wat zelden het geval is) en is men er spoedig genoeg bij om het aangestoken gedeelte des schedels voorzichtig met een scherp mesje, tot zelfs op eenigen afstand van het gave gedeelte weg te snijden, dan kan men dikwijls het onderstuk daardoor nog redden. Na de operatie droge men dan voorzichtig de gemaakte wond met een stukje vloeipapier af, en bestrooie die alsdan met krijt of fijne kalk, waarna men de plant in de sterke stralen der zon, of in den winter bij de warme kachel, goed laat opdrogen en haar daar zóó lang laat staan, tot er een vliesje op de gemaakte wond is gekomen ; bij zulk een behandeling kan men ook het onderstuk van zulk een plant veelal nog redden. De algemeene rotting is echter in alle gevallen eene der bedenkelijkste ziekten voor deze planten, voornamelijk wanneer zij in den winter ontstaat. Door hare spoedige verbreiding, wordt men ook dikwijls deze ziekte niet eer gewaar, vóór het hart der plant reeds geheel is aangestoken, als wanneer zij dan ook reddeloos verloren is.

De plaatselijke rotting.

Deze bestaat uit kleine rottende vlekken, die zich op de oppervlakte Oer plant zetten, waarvan eenigen weder vanzelf drogen, anderen daarentegen tot in het hart der plant doordringen en alzoo het vleesch rondom vernietigen. Deze vlekjes, die men aan hunne roodbruine kleur herkennen kan, moeten daarom bij eene eerste verschijning, met een fijn scherp mesje voorzichtig worden uitgesneden, waarna men de wond, daardoor gemaakt, dadelijk met een rood gloeiend ijzerdraadje (b.v. met eene gloeiende breipen) zorgvuldig uitbrandt ; door dit uitbranden zal er weldra weder eene harde korst op de gemaakte wonde komen, waardoor men allen verderen voortgang der ziekte op eenmaal stuit. Ook het opvullen der gemaakte wond met droge watten kan hier, althans bij de rondvormige Cactussen, mede van goede dienst zijn.

Eene andere soort van plaatselijke rotting treft men ook somtijds bij te diep geplante stekken van sommige Cereus-soorten, zooals o.a. Cereus grandiflorus Haw., Martianus Zucc., enz. aan. Deze ziekte bestaat daarin, dat alleen aan de basis het vleesch bij lappen van de Plant valt, zoodat slechts de houtige mergstok staan blijft, totdat eindelijk deze rotting tot op eene zekere hoogte als vanzelf weder op houdt, waarna dan het gezond gebleven vleesch spoedig weer nieuwe wortelkiemen te voorschijn brengt. Bij sommige Opuntia's vindt ook wel het tegenovergestelde plaats:

Wordt vervolgd.

H. F. K.

Bijdragen tot de kennis der Crassulaceae. XI.

Dudleya Britt. et Rose (vervolg).

In mijn 10e bijdrage (Succulenta no. 5, Mei 1922) heb ik kortelijke over een *Dudleya* geschreven die mij toen juist bereikt had doch door de reis te veel geleden had om determineeren mogelijk te maken.

Op het oogblik is deze plant al heel wat opgeknapt al blijven de oude bladeren tot nu toe abnormaal.

De nieuwgroei, uit het hart der rozet, is uitstekend en geeft alle hoop dat volgend voorjaar de, matig, bedauwde plant in vollen luister zal prijken en tot dien tijd zal ik verdere berichten erover moeten uitstellen.

In Augustus van dit jaar had ik het voorrecht van bevriende zijde. een- andere *Dudleya* te ontvangen en over deze volgen thans enkele bijzonderheden.

Dudleya candida Britton, behoort tot de fraaiste Succulenten, evenals bij *Dudleya pulverulenta* (Nutt.) Britt. et Rose zijn de bladeren dezer soort, hoewel in iets mindere mate, met een meelachtig, wit poeder bedekt.

De bijgaande afbeelding, welke de Redactie van *Floralia* de vriendelijkheid had ter reproductie af te staan, is vervaardigd naar een foto welke ik van Dr. J. N. Rose mocht ontvangen.

Is deze afbeelding al reeds fraai, de plant zelve stelt die nog ver in de schaduw, want hoewel de bladvorm juist is, is de foto genomen naar een jonge plant, terwijl diegene welke ik ontving, al een hoogen leeftijd moet bereikt hebben daar de rozet een 40 à 53 bladeren telt.

Dudleya candida Britton werd reeds in 1852 door G. Thurber op Coronados Island ontdekt doch eerst in 1903 door Dr. N. L. Britton in "Bulletin of the New-York Botanical Garden" beschreven.

Het voorkomen van *D. candida* kan ik niet beter omschrijven dan als dat van een zuiver witte, dof-melig bepoederde bloem.

De 5-7 cM. lange en $\pm$ 1 cM. breedte, spits toeloopende bladeren vormen een prachtige rozet.

De stengel is $\pm$ 1 cM. dik en bereikt tot 60 cM. hoogte, de bloei-stengel wordt tot 30 cM. lang en eindigt in een dicht, ongeveer 6 cM. breed, vertakt bloemschermpje; de toegespitste, geelachtige bloemblaadjes zijn bijna dubbel zoo lang als de, eveneens puntig eindigen de, kelkblaadjes.

Evenals bij *D. pulverulenta* laat zich, bij gieten e.d.g., een gedeelte van het poeder, dat op de bladeren voorkomt, met het water meevoeren doch het schijnt dat de voorraad steeds weer tot de noodige hoeveelheid wordt aangevuld, zichtbaar verminderen doet dit poeder tenminste niet, integendeel de sneeuw witte pracht blijft ongerept de bladeren versieren, hoe vaak ook reeds met sproeien water op de plant zelve kwam.

's Gravenhage, Augustus 1922.

J. J. VERREEK WOLTHUYS.

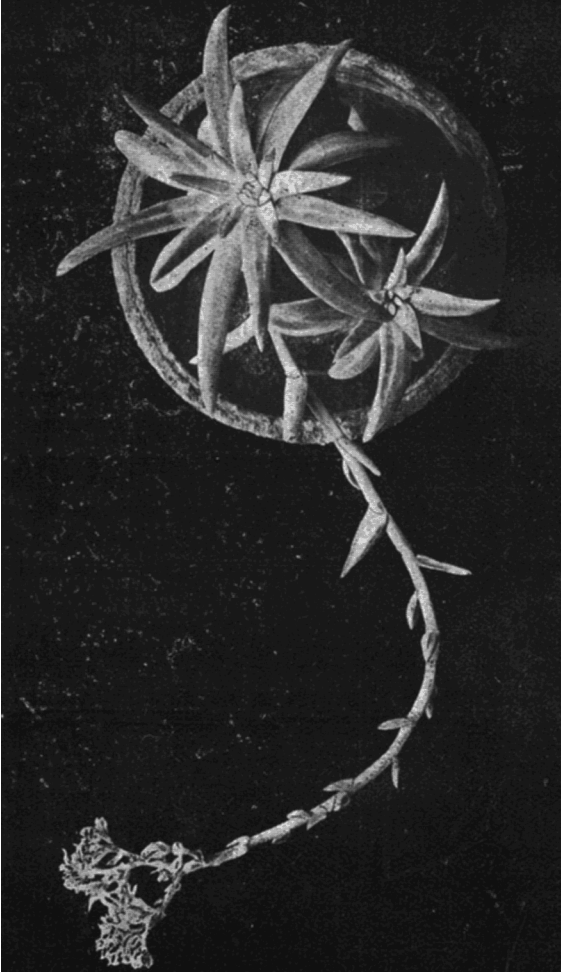
Op den Uitkijk.

18e Internationale Tuinbouwtentoonstelling te Gent.

Van 14 tot 22 April 1923 zal in het Palais des Fêtes et-de l' Horticulture (Parc de la Citadelle) te Gent de 18e Internationale Tuinbouwtentoonstelling worden gehouden, waarvoor zoowel liefhebbers als kwekers kunnen inzenden.

Inschrijvingen kunnen tot uiterlijk 15 Maart a.s. vóór 7 uur in het Palais des Fêtes plaats hebben, inzendingen moeten 13 April vóór 12 uur in den middag aldaar aanwezig zijn.

De in te zenden planten zijn in groepen verdeeld ; groep 23 is van

DUDLEYA CANDIDA *Britton.*

belang voor de verzamelaars van vetplanten, omdat voor elk nummer dezer groep getuigschriften en premies, wisselende van francs 30 tot francs 300 beschikbaar zijn. Groep 23 omvat de volgende 10 nummers :
no. 681. Collectie van 25 *Agave*, *Beaucarnea*, *Bonapartea*, *Dasyllirion*, *Yucca* en daaraan verwante geslachten in mooie exemplaren.

no. 682. Collectie van 15 *Agave*, *Beaucarnea*, *Bonapartea*, *Dasyllirion* en *Yucca* in mooie exemplaren.

no. 683. Koppel *Agave*. no. 684. *Yucca*.

no. 685. Collectie van 20 *Aloë*, *Mesembryanthemum* en *Echeveria* in mooie exemplaren.

no. 686. Collectie van 50 *Cactussen* in mooie exemplaren.

no. 687. Collectie van 25 *Cactussen* in mooie exemplaren.

no. 688. Collectie van 12 *Euphorbia* in mooie exemplaren.

no. 689. Collectie van 12 *Cactus*, *Phyllocactus*, *Epiphyllum* e.d.g. in bloei.

no. 690. Apport van *Cactussen* en andere *vetplanten*, artistiek opgemaakt.

Secretaris is de heer *Lucien de Cock*, Palais des Fêtes te Gent tot wien men zich voor inlichtingen wenden kan.

's Gravenhage.

J. J. VERBEEK WOLTHUYS.

Enkele minder bekende Crassulaceae. In het reeds eerder (zie Succ. no. 6) aangekondigde „Succulentennummer” van *Floralia* no. 24 (16 Juni) verscheen van de hand van onzen Voorzitter, de heer Verbeek Wolthuys, het eerste artikel over dit onderwerp. In no. 34 en 35 (25 Aug. en Sept.) van hetzelfde tijdschrift, worden daaraan nog enkele bladzijden gewijd, rijk versierd met 7 interessante afbeeldingen gemaakt naar oorspronkelijke foto's van Dr. J. N. Rose te Washington.

Dank zij de vriendelijke Redactie van „*Floralia*” kunnen wij ook onze lezers een dezer zeldzame afbeeldingen laten zien. G. D. D.

Rotsplantenkwekerij „Alpina” te Wassenaar, welke geëxploiteerd wordt, door den heer S. W. A. Eschauzier, zond ons een catalogus van de door haar aangeboden rotsplanten. Van de vetplanten worden o.a. genoemd 28 *Sedum* en 36 *Sempervivum*-soorten. De prijzen zijn niet hoog, 20 à 30 cent per stuk, zoodat de bezitter van een rotstuintje voor enkele guldens zijn collectie met fraaie soorten kan verrijken. G. D. D.

NIEUWE LEDEN.

H. A. Fikke,
Joh. J. de Jong,
Fa. A. Ophorst,
Mej. Betsy Radermacher,
M. H. Doesburg,
J. Jonkman,
J. C. v. d. Bilt,
J. v. d. Biggelaar,
G. P. Blaas,
B. Daneel,
G. J. Nieuwenhuis,

Mededeelingen.

Zwolle, Hoogstraat 18.
" Rhijnvis Feithlaan 4.
Wageningen
Doorn, Prins Hendrikweg
Rotterdam, v. Alkemadestr. 46b.
Utrecht, Waalstraat 14.
Haarlem, Oost-Indischekade 52.
Breda, Lange Brugstraat 21.
Deventer, J. P. V. Sweelinckstr. 25
" Korte Zandstraat.
" Heuvelstraat.

ADRESVERANDERINGEN. Ons medelid de heer E. Dokter is verhuisd naar Wittewaal van Stoetwegenstraat 23, Kampen.

Het adres van den heer J. W. Dol is thans Eergsche laan 148n Rotterdam en van den heer A. Montfoort Kapelstraat 77, Utrecht, terwijl de heer C. L. L. H. van Woerden thans te Frederiksoord woont (p.a. den heer H. G. Kemper).